

Letopisy Narnie

Od lampy až ke Cair Paravel. Víme všechno.

4.7.2015

1. vydání

První den v Narnii

V táboře musíme pracovat. První den očima Vendy.

Po dlouhé cestě nás Jirka vyhodil z autobusu. Byli jsme pořád v Česku, a tak jsme museli projít portálem. Řeknu vám, Narnie dobře skrývá své portály. Trmáceli jsme se z kopce, bahnem, kopřivama. No prostě lesem. Jak vypadá portál? No, je to takový žebřík pod zem. U vstupu do Narnie jsme potkali Bobra. Prý ho nemáme prozrazovat a hlavně máme dávat pozor před Telmarínama, kteří nás stejně hned po naší "stezce odvahy" zajali.

Nejdříve nás odvedli do jakési jídelny. Hlídal nás jeden "Termelín" s mečem a černým pláštěm. Křičel na nás, prý měl ale jenom hlad. Po obědě nás odvedli do pracovního tábora.

Budeme pracovat. Pro hrstku z nás to bylo jedno z nejhorších zjištění tohoto dne.

Odpoledne nás Matěj poučoval o chování v táboře a obecně o táboře. K večeri byl buřtguláš. Dobrota. Na rozkazu nás násilně vys-

Martin nevěří vlastním očím... Vážně jsem tudy vstoupil do Narnie?

lýchali, jako co víme o Bobrovi. Já ani moje družinka nic neřekla. Samozřejmě se, ale našel někdo, kdo pana Bobra práskl.

Večerní program byla Kubova přednáška o hlídání a obraně tábora a následné hry. Potom

jsme už šli na kutě do svých nových postelí a ládřevo, karimatka, deka.

Vendy

Pana Bobra málem chytli!

Členové Černé gardy stopovali pana Bobra celou noc, nakonec ale unikl.

Pan Bobr, náš velký spojenec, byl v noci ze soboty na neděli málem dostihnout telmarínskými vojáky. V neděli v brzkých ranních hodinách dokonce probíhal skrze tábor, což způsobilo poplach. Očití svědkové tuto událost popisují takto: "Spal jsme ve stanu a zdálo se mi o palačinkách, když najednou někdo venku začal pískat poplach. Vylez jsem ze stanu a stáli tam dva takový ti tamti v těch černejších pláštích a v ruce měli kus kožešiny."

Očitý svědek, který si nepřeje být jmenován dále hovoří o tom, jak byli s ostatními členy tábora vyzváni ke běhu k břízce, kde se prý Bobr schovává. Naštěstí, ale chytře

obelstili Telmaríny tím, že celou cestu do kopce běželi buď pomalu nebo vůbec. Pan Bobr tak měl potřebný čas uniknout.

Co je ovšem děsivější, je fakt, že pozici pana Bobra prý vyzradil Černé gardě někdo z tábora. Naše redakce si není jistá kolik této informaci může přisuzovat

pravdy, pochází přeci jen od těch prohnanych Telmarínů. I tak je to, ale jasná ukázka toho, co se může stát nebudeme-li v tomto boji držet pospolu.

Naštěstí se ukázalo, že pan Bobr až na ztrátu kusu kožichu unikl bez zranění. Prokázal to, když se v odpoledních hodinách vplížil do

tábora a podnítl jeho obyvatele ke vzpouře. Ta proběhla velmi úspěšně a myslím, že se z této porážky Telmaríni jen tak nevzpamatují.

To ovšem neznamená, že můžeme polevit v ostražitosti. král Miraz má stále značnou moc, mnoho následovníků a jistě nejedno eso v rukávu. Je tudíž třeba se náležitě připravovat na naše další setkání s ním, načerpat co nejvíce znalostí a dovedností, které by se nám mohli hodit a držet pevně při sobě.

Musíme si také, ale užít naše současné vítězství. Tábor je znovu pod naší kontrolou a telmarínská hrozba je pro teď minimálně oslabena. A to tudíž i znamená, že na příští rozvičce se již nikdo nemusí držet zpátky.

Jožiš

Jeli jsme autobusem

Lukyho krátká vzpomínka na cestu na tábor.

Nastoupili jsme do autobusu asi v 10:00. Bylo nám všem vedro. Rodiče se ještě vykecávali a my jsme byli netrpěliví.

V 10:15 jsme konečně vyjeli. Po cestě si všichni povídali a jedli. Pak jsme se

zastavili na benzínce a byla 10 minut pauza. Po pauze jsme nastoupili zase do autobusu a jelo se. Zase nastala zdolouhavá cesta a dlouhé povídání a pak jsme vystoupili z autobusu. Byli jsme na konečné...

Luky

